

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 100
din 08.02.2017

Dosar nr.: 511/2016

Petiția nr.: 4622/01.08.2016

Petent:

Reclamat: Consiliul Local Timișoara

Obiect: petentul se consideră discriminat întrucât plata parcării în zona verde este permisă numai prin intermediul telefoniei mobile (voucher sau SMS), în această zonă abonamentele nefiind valabile.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Consiliul Local Timișoara prin reprezentant legal.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul se consideră discriminat prin modul în care se achită parcare în zona verde din Municipiul Timișoara, exclusiv prin intermediul vocherelor și a sms-urilor.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 27.09.2016, la sediul CNCD.

3.3. La termen părțile au fost absente.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere, comunicat petentului.

3.6. Petentul a formulat concluzii scrise.

3.7. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată petentul solicită să se constate și să se sancționeze discriminarea comisa prin aprobarea HCL 63/26.02.2013 privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara și aprobarea tarifelor de parcare.

4.1.2. În data de 24.09.2015 petentul a dorit să parcheze autoturismul în Piața Huniade, ocazie cu care a constatat că nu poate achita parcare decât prin intermediul telefonului mobil. Petentul arată că telefonul mobil pe care îl utilizează este al companiei și nu poate fi utilizat pentru apelarea numerelor scurte.

4.1.3. Petentul a fost sancționat conform HCL menționate - înștiințare nr. 0965584 (copie anexata), prilej cu care a constatat, ca lipsa telefonului mobil este "sancționată"drastic de către Consiliul Local Timișoara.

4.1.4. Urmare acestui abuz, petentul a acționat în instanță Consiliului Local Timișoara solicitând anularea HCL si a amenzilor emise in baza sa - dosarul se afla pe rolul Tribunalului Timiș. Pentru ca aceasta acțiune in instanța este si de durata, si costisitoare, si pentru ca în data de 27.07.2016 a fost sancționat din nou - instiintarea nr. 0997286, riscând sa i se imobilizeze autoturismul, deși a contestat acele amenzi/instiintari de plata, a decis să sesizeze C.N.C.D. Petentul a achitat 40 de lei (chitanța atașata) pentru instiintarea 0997286, pentru a nu risca să i se blocheze autoturismul.

4.1.5. Staționarea și parcare a autovehiculelor în locurile specificate la art.2 și art.3, alin.(1) este permisă numai prin intermediul telefoniei mobile (voucher sau SMS), sau abonamente cumpărate anticipat și expuse la loc vizibil în interiorul autovehiculului, conform instrucțiunilor de folosire a abonamentelor, tipărite pe acestea, conform cap. 3 din prezenți Regulament. Excepție face zona verde unde staționarea și parcare a autovehiculelor este permisă numai prin intermediul telefoniei mobile (voucher sau SMS) prin taxare la nivel de minut si de ora, in aceasta zona abonamentele nefiind valabile.

4.1.6. Prin aceasta prevedere se creaza o discriminare intre posesorii și neposesorii de telefon mobil, neposesorii de telefon mobil neavand dreptul să parcheze in parcările din zona verde. Petentul arată că în alte orașe (Arad, Oradea etc.) există și alte alternative respectiv instalarea automatelor pentru parcare și punerea in vânzare (pe sistemul care exista înaintea apariției in 2013 a HC reclamate) de tichete de parcare separate pentru aceste zone aglomerate.

4.1.7. Petentul apreciază că, prin aplicarea HCL nr. 63/26.02.2013, se creează o discriminare reala in sensul prevăzut de O.G. nr. 137/2000 intre posesorii / neposesorii de telefon mobil cu privire la dreptul de a staționa in zonele mai sus menționate (zona verde din regulamentul TIMPARK) Acest drept de a parca in condiții de egalitate un autoturism in perimetrul definit mai sus reprezintă atît o forma a dreptului de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice, drept prevăzut la art. 1, alin. 2, lit. f din O.G. 137/2000 cât și un drept derivat din dreptul la libera circulație

4.1.8. Cu privire la concluziile scrise formulate de către reclamată, petentul arată că nu a dorit niciodată să se sustragă de la plata taxelor și impozitelor acestea fiind achitate la zi.

4.1.9. Invocarea de către reclamată a tardivității depunerii petiției este vădit eronată si forțată. Din susținerile acesteia, rezultă că ulterior datei de 26.02.2014 (după împlinirea termenului de 1 an de zile de la data intrării in vigoare a HCL 63/26.02.2013 - denumita in continuare HCL 63) nu mai poate fi formulata nicio petiție prin care sa se reclame caracterul discriminatoriu al acestei HCL 63, indiferent care ar fi conținutul sau. Petentul arată în această situație orice petiție depusa după data de 26.02.2014 (după împlinirea termenului de 1 an de zile de la data intrării in vigoare a HCL 63) ar fi tardiva,

este esențialmente eronată, exemplificând situația unui cetățean din București care ar parca în zona verde a parcarilor din Timișoara și nu ar plăti prin intermediul telefonului mobil, din diverse motive.

4.1.10. Petentul solicită să se respingă solicitarea Consiliului Local Timișoara de a suspenda prezenta procedura a CNCD până la soluționarea de către instanța de judecată a dosarului 3228/30/2016 aceasta nefiind argumentată prin invocarea vreunui act normativ.

4.1.11. Petentul mai arată faptul că înainte de intrarea în vigoare a HCL 63 parcare putea fi achitată prin abonamente sau tichete răzuibile, sistem apreciat de către petent ca fiind unul corect. Tichetele răzuibile puteau fi achiziționate de către orice utilizator al parcarilor publice.

4.1.12. Petentul arată că actualul sistem este unul modern și rapid dar care este de natură a discrimina cetățenii care nu dețin telefon mobil (cu abonament sau credit suficient). Parcarile din zona verde nu sunt accesibile cu alt mijloc de plată iar pentru restul categoriilor de parcare sunt obligați să achiziționeze în prealabil un abonament pentru minim cinci zile, de la un singur punct de vânzare, respectiv sediul operatorului acestui serviciu.

4.1.13. În parcarile din zona verde nu este posibilă plata decât prin intermediul telefoniei mobile. Cei care nu dețin un telefon mobil funcțional, nu au credit, nu au semnal,

nu pot trimite sms iar numere scurte sunt excluși categoric de la posibilitatea de a accesa sistemul parcarilor publice din Timișoara. În restul parcarilor (zonele roșie, galbenă și albastră) plata parcării se poate face prin intermediul telefoniei mobile, sau prin abonamente cumpărate anticipat.

4.1.14. Pentru autovehiculele înmatriculate în alte state, deținute de către persoane care au domiciliul în statul unde este înmatriculat vehiculul nu există obligația de a plăti pentru a parca pe domeniul public din Timișoara.

Sușinerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat partea reclamată invocă excepția tardivității depunerii petiției, în temeiul prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, arătând că petiția este tardiv formulată și se impune respingerea acesteia petentul sesizând cu privire la prevederile din cuprinsul Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 63/26.02.2013.

4.2.2. Or, aceasta hotărâre a administrației publice locale, reprezintă un act normativ, intrând în sfera noțiunii de lege, ce se impune cu caracter obligatoriu tuturor cetățenilor vizați, având ca aplicabilitate teritorială raza unității administrativ-teritoriale care a adoptat-o. Odată adoptate, și îndeplinite condițiile legale de publicitate, toate actele normative se impun a fi cunoscute de către cetățeni, deoarece, așa cum statuează și adagiul latin *nemo legem ignorare censetur*, nimeni nu poate fi considerat ca nu cunoaște legea. Cunoașterea și respectarea legilor este o îndatorire primordială a tuturor cetățenilor, înscrisă în Constituție.

4.2.3. Concluzionând, invocarea unei pretense discriminări instituită prin anumite prevederi ale unui act normativ, în speța HCL Timișoara nr. 63/26.02.2013, prin depunerea unei petiții în acest sens abia în data de 01.08.2016, deci după trei ani și jumătate de la data adoptării actului normativ în cauză, este indubitabil că aceasta petiție se impune a fi respinsă ca fiind tardiv formulată, având în vedere dispozițiile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, care limitează intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu privire la

săvârșirea unor acte sau fapte de discriminare. Acest termen instituit la art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/20000, de 1 (un) an de zile, este un termen peremptoriu, acesta stabilind intervalul de timp în interiorul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare, neîndeplinirea actului înainte de expirarea termenului prevăzut de lege ducând la decăderea din exercițiul dreptului respectiv.

4.2.4. Dacă în ciuda argumentelor prezentate la punctul 1 din prezenta, s-ar aprecia ca petiția a fost introdusă înăuntrul termenului prevăzut de lege, cu privire la fondul sesizării apreciază ca aceasta este neîntemeiată și se impune a fi respinsă, pentru următoarele considerente:

4.2.5. Întâi de toate, apreciază că se impune suspendarea prezentei proceduri necontencioase din fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, atâta timp cât petentul a formulat și o acțiune înregistrată la Tribunalul Timiș sub dosar nr. 3228/30/2016, prin care același petent, a chemat în judecată pe parații Consiliul Local al Municipiului Timișoara, Municipiul Timișoara, prin Primar, solicitând anularea HCL Timișoara nr. 63/26.02.2013- prin care a fost aprobat Regulamentul de funcționare al sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara - *TimPark*, considerând ca aceasta este nelegală, deoarece ar încălca prevederile O.G. nr. 137/2000 și O.G. nr. 71/2002, respectiv ale Legii nr. 51/2006, singurul motiv în fapt invocat de către reclamant referindu-se la o pretinsă discriminare instituită prin Regulamentul *TimPark* odată cu introducerea modalității de plată a staționării prin intermediul telefoniei mobile. Consideră ca nu este posibilă judecarea unei astfel de petiții, având același obiect, atât pe calea administrativ-jurisdicțională, cât și pe calea unei acțiuni potrivit dreptului comun, situație în care apreciază că se impune suspendarea prezentei jurisdicții speciale administrative, până la soluționarea de către instanța de judecată a litigiului potrivit dreptului comun.

4.2.6. Când privește fondul petiției, se învederează că prin HCL Timișoara nr. 63/26.02.2013, așa cum a fost completată și modificată prin HCL Timișoara nr. 203/04.04.2013, nr. 418/30.07.2013, respectiv nr. 49/25.02.2014, a fost aprobat Regulamentul de funcționare al sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara - *TimPark*.

4.2.7. Sistemul de parcare *TimPark* se aplică în Municipiul Timișoara, prin SC Drumuri Municipale Timișoara SA, care are calitatea de operator - în zone delimitate prin indicatoare de circulație cu text adițional (art. 2 din Regulament). Potrivit art. 3 din Regulament, în interiorul acestei zone, staționarea și parcare în zilele lucrătoare în intervalul orar 08-17 este permisă numai în locurile de staționare și parcare semnalizate cu indicatoare de circulație.

4.2.8. Staționarea și parcare a autovehiculelor în zona de aplicare a sistemului *TimPark*, este permisă numai prin plată a tarifului de parcare aferent fie prin intermediul telefoniei mobile (voucher sau SMS), fie prin achiziționarea anticipată a unor abonamente care trebuie expuse la loc vizibil în interiorul autovehiculului, prevederi menționate la art. 4, alin. 1 din Regulament.

4.2.9. În privința modalităților de plată a staționării, se arată că Regulamentul *TimPark* conferă mai multe posibilități alternative, și anume:

a) prin intermediul unui mesaj scris (SMS) la numere special destinate fiecărei zone în parte, ceea ce implică că plata se face prin intermediul operatorilor de telefonie mobilă. Plata staționării autovehiculelor prin intermediul acestei modalități (SMS) poate fi făcută la toți operatorii de telefonie mobilă, fără nicio restricție, astfel ca toți utilizatorii unei rețele mobile de telefonie mobilă (Orange, Vodafone, Telekom sau DigiMobil) au posibilitatea de a-și achita staționarea prin această metodă.

b) prin intermediul voucherelor. Aceasta modalitate alternativa de plata a staționarii implica utilizarea unui credit virtual pentru plata staționarii (similar cu cel aferent cartelelor de telefonie mobila pre-pay), ce presupune încărcarea acestui cont cu o suma de bani, din care va fi scăzuta contravaloarea flecarei staționari in parte.

c) prin intermediul abonamentelor de parcare, achizitonate anticipat.

4.2.10. Se menționează ca, in prealabil, o *singura dată*, este necesara înregistrarea în baza de date, aspect care poate fi realizat prin mai multe modalități, si anume: direct pe site-ul www.tpark.ro: prin intermediul unui mesaj la un număr special destinat in acest sens; prin accesarea numărului fix de contact al SC Drumuri Municipale Timișoara SA, urmând ca un operator sa realizeze pentru utilizatori aceasta înregistrare; respectiv prin prezentarea personala a utilizatorilor la punctul de lucru al SC Drumuri Municipale Timișoara SA din Timișoara, . - unde se afla Serviciul Administrare Parcări, unde un operator va realiza automat aceasta înregistrare. Odată înregistrați in sistem cu numărul de înmatriculare al autovehiculului pe care il utilizează, utilizatorii vor putea achita staționarea cu autovehiculul in cauza foarte simplu si fara niciun cost suplimentar, întrucât dupa înregistrare sistemul integrat al bazei de date poate face legătura între numărul de telefon si numărul de înmatriculare al autovehiculului.

4.2.11. In cadrul acestei modalități de plata a staționarii, sunt eliminați operatorii de telefonie mobila, întrucât plata parcării se face din creditul virtual, aceste costuri nefiind evidențiate pe factura operatorului de telefonie mobila.

4.2.12. Odată înregistrați, utilizatorii acestei modalități de plata a staționarii, vor trebui doar sa apeleze un număr de telefon fix, aferent zonei de staționare, urmând a fi deconectați automat prin respingerea apelului (deci practic se trimite doar un beep), urmând ca la finalizarea sesiunii de parcare sa se trimită un alt beep la numărul de telefon fix unic special destinat in acest sens, moment in care se oprește si taxarea staționarii din cadrul contului virtual.

4.2.13. Cu privire la achiziționarea unui abonament de parcare, acesta se eliberează pentru perioade începând cu minim 5 zile, respectiv până maxim la finele anului in curs. Aceste abonamente asigura dreptul de staționare pentru autovehiculul pentru care sunt eliberate, pentru perioada si in zonele specificate pe acestea, excepția făcând doar 4 parcări (doua in zona centrala a orașului si 2 in zona unor piețe agro-alimentare) in care staționarea nu este permisa cu abonamente. *In cadrul acestei modalități de plata a parcării, este mai mult decât evident ca nu se impune in niciun fel utilizarea unui telefon mobil.*

4.2.14. Cat privește invocarea de către petent a unei pretinse discriminări, in sensul ca le este îngădit accesul la plata staționarii in zona de incidența a Regulamentului *TimPark*, celor care nu ar deține un telefon mobil, învederează ca aceasta susținere este vădit nefondata, întrucât in niciun caz nu se poate susține ca ar avea de-a face cu vreun fel de discriminare a vreunei categorii de persoane prin intermediul acestui regulament, pentru că exista si modalități alternative de plata.

4.2.15. Prin raportare la definiția discriminării (art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000) se arată că în speța nu este vorba de niciun fel de discriminare. Astfel, pe de-o parte, prin niciuna dintre cele trei modalități de plata ale staționarii instituite prin intermediul Regulamentului *TimPark* nu se îngădește accesul niciunei categorii de persoane.

4.2.16. În ceea ce-l privește pe petent, acesta susține faptul ca discriminarea ar consta in faptul ca acesta deține un telefon mobil de la compania unde lucrează, ceea ce nu-i permite sa acceseze numerele speciale pentru a trimite SMS pentru a plăți staționarea in interiorul zonei de aplicare a Sistemului de parcare *TimPark*. Referitor la acest aspect, reclamata învederează că, alternativ, petentul putea utiliza atât modalitatea

de plata a staționării prin intermediul unui abonament de parcare, cat si plata staționării prin intermediul voucherelor (creditului virtual expres pentru plata staționării). In timp ce abonamentele de parcare nu implica in niciun fel telefonia mobila, reiterează faptul ca in situația in care petentul ar fi optat pentru plata staționării prin intermediul voucherelor, acest aspect putea fi realizat si cu ajutorul telefonului mobil de companie pe care îl deține, fiind necesar doar sa se înregistreze printr-una dintre cele 4 modalități de înregistrare menționate la litera b) de la punctul 2.2 din prezenta, urmata de încărcarea contului creat cu un credit, urmând ca sesiunile de parcare sa înceapă si sa se finalizeze prin simple beep-uri la numerele de telefon fix special destinate, numere ce pot fi accesate fără nicio restricție si fără niciun cost suplimentar pentru utilizatori.

4.2.17. Petentul invoca faptul ca ar fi discriminatoriu și faptul ca abonamentele de parcare se eliberează doar pentru o perioada minima de 5 zile, in timp ce pentru plata ocazionala a parcării trebuie sa se facă uz de plata staționării prin intermediul telefoniei mobile. Precizează ca nici acest motiv nu poate fi invocat cu succes in susținerea vreunei pretinse discriminări, deoarece singurul argument ce ar putea fi invocat ar fi din punct de vedere al costurilor, învederează ca modalitatea cea mai ieftina de a achita staționarea este modalitatea de achiziționare a abonamentelor de parcare, *contravaloarea unui abonament pentru o perioada de 5 zile lucrătoare* (perioada minima), *valabil in toate zonele tarifare, cu excepția zonei 0 (verzi)*, este de 10,20 lei, respectiv de 2,04 lei/zi. Pe de alta parte, achitarea staționării prin celelalte modalități de plata, pentru o singura zi este de 16,37 lei, deci mai mare decât un abonament achiziționat pentru o perioada de 5 zile lucrătoare. Toate aceste aspecte rezulta din anexa nr. 2 a HCL Timișoara nr. 63/26.02.2013 prin care s-au aprobat tarifele de parcare, tarife menținute inclusiv in prezent, asa cum rezulta din HCL Timișoara nr. 49/20.11.2015.

4.2.18. Petentul mai invoca o pretinsa discriminare, in sensul ca in parcările situate in zona O (verde) a sistemului de parcare *TimPark*, plata staționării se poate face doar prin intermediul SMS-urilor si a voucherelor de parcare, abonamentele de parcare nefiind valabile in aceste parcări. Criteriile avute in vedere de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara pentru luarea deciziei ca in aceste parcări sa nu se poată staționa cu abonamente de parcare, ci doar prin modalitățile de plata care implica plata la un tarif orar, nefiind posibila nici plata parcării pentru o zi întreaga, sunt de ordin obiectiv.

4.2.19. Asa cum prevede in mod expres si legislația in materie, respectiv literatura de specialitate, masurile luate de către autorități in baza unor criterii obiective nu pot calificate ca fiind discriminatorii, întrucât criteriul obiectivității este de asemenea un element esențial definitoriu al noțiunii de discriminare, putând fi in prezenta unui act sau fapt discriminatoriu doar atunci când acestea nu au la baza criterii obiective.

4.2.20. Prin HCL Timișoara nr. 418/30.07.2013, prin care a fost completata HCL Timișoara nr. 63/26.02.2013, s-a instituit in cadrul Sistemului de parcare *TimPark* si o zona 0 (verde), in zonele foarte aglomerate din oras, tocmai pentru a se putea asigura un flux cat mai mare al traficului staționar din acele zone, pentru a putea sa se asigure in cadrul acestor parcări limitate ca număr (4 parcări) o cat mai mare posibilitate de a gasi un loc de parcare liber, in scopul de a asigura accesul celor care staționează doar ocazional, si nu pe perioade mai mari de timp, acesta fiind singurul motiv pentru care in aceasta zone nu s-a permis plata staționării pentru întreaga zi, respectiv staționarea cu abonamente de parcare.

4.2.21. Tocmai punerea in aplicare a acestor obligații a impus ca in aceste parcări situate in zona 0 (verde) din cadrul Sistemului de parcare *TimPark*, care sunt in număr de doar 4 (patru) si conțin un număr redus de locuri de parcare, sa se asigure o mai mare mobilitate a traficului staționar, datorita faptului ca aceste parcări sunt situate fie in zona

centrala si foarte aglomerata o oraşului (respectiv 2 parcări), fie aceste parcări se afla in imediata vecinătate a unor obiective de interes public major - si anume pieţe agro-alimentare. Conform Anexei nr. 5 la HCL Timişoara nr. 63/26.02.2013, asa cum a fost modificata prin HCL Timişoara nr. 591/09.12.2014, in cadrul zonei 0 (verde) se regăsesc parcările situate in următoarele locaţii: Piaţa Huniade (zona centrala); Nikolaus Lenau (zona centrala); P-ta Timişoara 700; P-ta Badea Cârţan.

4.2.22. In consecinţa, prin aceste masuri s-a intenţionat asigurarea accesului unui număr cat mai mare de utilizatori in aceste parcări, pentru staţionari reduse ca timp.

4.2.23. Pe de alta parte, numărul acestor parcări este foarte redus, iar in imediata vecinătate a acestor parcări, toate celelalte locuri de parcare sunt libere pentru staţionare prin plata cu oricare dintre mijloacele de plata prevăzute de Regulamentul *TimPark*, menţionate mai sus. Concluzionând, este evident ca in asigurarea unei mobilităţi crescute a traficului staţionar din cele 4 parcări situate in zona 0 (verde) de aplicare a Sistemului de parcare *TimPark*, autorităţile locale au avut in vedere doar criteriile de ordin obiectiv, si in niciun caz criteriile de ordin subiectiv cum sugerează petentul.

4.2.24. Petentul invoca si o pretinsa discriminare, in sensul ca prin aplicarea dispoziţiilor HCL Timişoara nr. 63/26.02.2013, se creează o discriminare reala intre conducătorii autovehiculelor înmatriculate in România si cei ai autovehiculelor înmatriculate in străinătate. Se arată faptul că turismul urban este foarte important, dorindu-se valorificarea zonelor istorice ale oraşului, acordând facilităţi de natură a conferi atractivitate turiştilor străini.

4.2.25. Se solicită admiterea excepţiei tardivităţii. În situaţia respingerii acesteia se solicită respingerea petiţiei ca fiind vădit nefondată.

V. Motivele de fapt şi de drept

5.1. Colegiul director reţine că petentul consideră că este discriminat ca urmare a aplicării prevederilor HCL 63/26.02.2016 prin care se aprobă regulamentul de funcţionare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timişoara şi aprobarea tarifelor de parcare. Prin regulament au fost instituite trei modalităţi de plată a parcării: prin sms, abonament şi voucher.

5.2. **În drept**, Colegiul director al Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispoziţiile **art.28 din Procedura Internă de Soluţionare a Petiţiilor şi Sesizărilor**, potrivit cărora *“Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepţia de necompetenţă când în mod vădit constată că petiţia formulată nu este de competenţa Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 137/2000, republicată.”*, şi dispoziţiile **art. 63 din Procedura Internă de Soluţionare a Petiţiilor şi Sesizărilor**, ce prevede următoarele: *„(1) Colegiul director se va pronunţa mai întâi asupra excepţiilor de procedură, precum şi asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiţiei.(2) Excepţiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluţionarea în fond a petiţiei.”* şi ale **art.64**, din aceeaşi procedură mai sus menţionată *„(1) Când în faţa Colegiului director se pune în discuţie competenţa acestuia, se va indica instituţia sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluţionarea în fond a petiţiei, excepţia va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluţionarea petiţiei, cel nemulţumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanţa de contencios administrativ, potrivit legii.”* va analiza cu prioritate excepţiile invocate in speţa de faţă.

5.3. Luând act de plângere precum şi de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a analiza excepţia tardivităţii introducerii sesizării la Consiliul

Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratiōe temporis, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp. Colegiul director urmează a respinge excepția invocată având în vedere faptul că este sesizat cu privire la o potențială discriminare motivat de faptul că Hotărârea Consiliului Local Timișoara nr. 63/26.02.2013 își produce în continuare efectele, fiind vorba despre o faptă continuă.

5.4. Cu privire la obligarea Consiliului Local să emită o altă hotărâre de consiliu, respectiv să dispună obligarea Societății Drumuri Municipale să restituie către petent cuantumul sumei de 40 lei, Colegiul director apreciază că nu sunt incidente prevederile O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu toate modificările și completările ulterioare, competența aparținând instanțelor de judecată.

5.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința*

trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. În speță, petentul sesizează cu privire la modul de plată a parcarii, respectiv a diferențierilor instituite prin intermediul telefoniei mobile. Legat de acest aspect, Colegiul director apreciază că faptele sesizate de către petent nu reprezintă fapte de discriminare, petentul având posibilitatea să efectueze această plată prin intermediul voucherelor, prin abonamentelor de parcare ori prin restituirea către angajator a sumelor achitate prin intermediul sms.

5.7. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția tardivității invocată de către partea reclamată.
2. Apreciază că nu sunt incidente prevederile OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu privire la obligarea Consiliului Local de a emite o nouă hotărâre cât și cu privire la restituirea sumei de 40 lei.
3. Faptele reclamate de către petent nu reprezintă fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 24.02.2017
M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.